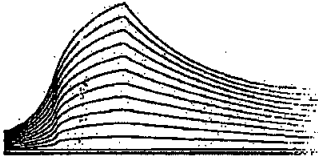

Kopie

Afgeleverd aan: Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel
Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

Repertoriumnummer
2015 / 2998
Datum van uitspraak
19 november 2015
Rolnummer
2012/AB/625

Uitgifte

Uitgerekt aan

op
€
JGR

Arbeidshof te Brussel

zevende kamer

Arrest

COVER 01-00000315395-0001-0009-01-01-1

SOCIALE ZEKERHEIDSRICHT WERKNEMERS - ziekteverzekering
tegensprekelijk arrest
definitief
kennisgeving per gerechtsbrief (art. 580, 2°, Ger. W.)

B

vertegenwoordigd door mr. VERMOORTELE Anouk, advocaat te 1540 HERNE, Ekkelenberg 36

tegen

1. RIJKSINSTITUUT VOOR ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING, met zetel te 1150 BRUSSEL, Tervurenlaan, 211, eerste geïntimeerde, vertegenwoordigd door mr. HENRIOUI J. loco mr. VAN BEVER Marc, advocaat te 1850 GRIMBERGEN, Pastoor Woutersstraat 32 bus 7,

2. NATIONAAL VERBOND DER SOCIALISTISCHE MUTUALITEITEN, met zetel te 1000 BRUSSEL, Sint-Jansstraat, 32-38, tweede geïntimeerde, vertegenwoordigd door mr. VERSTUYFT Brigitte, advocaat te 1170 WATERMAAL-BOSVOORDE, Emile Van Becelaerelaan 28B, bus 1.

*

Na beraad, spreekt het arbeidshof te Brussel het hiernavolgend arrest uit:

Gelet op de stukken van rechtspleging, inzonderheid:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het tussenarrest van dit arbeidshof en deze kamer van 27 juni 2013 en de daarin vermelde stukken van de rechtspleging,
- het verslag van de deskundige, neergelegd ter griffie op 10 februari 2014,
- de neergelegde conclusies,
- het schriftelijk advies van het openbaar ministerie, neergelegd ter griffie op 20 oktober 2015 door substituut-generaal Nathalie Van den Brande, waarop repliek voor het RIZIV,
- de voorgelegde stukken.

*

De partijen hebben hun middelen en conclusies uiteengezet tijdens de openbare terechtzitting van 1 oktober 2015, waarna de debatten werden gesloten, het openbaar ministerie zijn schriftelijk advies ter griffie heeft neergelegd, de zaak in beraad werd genomen en voor uitspraak gesteld op heden.

*

DE FEITEN EN DE RECHTSPLEGING.

1.

De heer B werd op 22 oktober 2007 arbeidsongeschikt erkend door de adviserend geneesheer van zijn mutualiteit als gevolg van een ernstig ongeval, waarvan hij het slachtoffer werd op 21 oktober 2007, met een thoracaal trauma. Op 1 december 2007 werd hij opnieuw gehospitaliseerd wegens een traumatische dissectie van de thoracale aorta descendens. Daarvoor werd een endoprothese geplaatst. Er ontstond daarna een peri-aortitis, waarvoor een corticoïdentherapie werd opgestart. Bij het stopzetten van deze therapie waren er opnieuw toenemende pijnen en ontstekingsstekens in het bloed, hetgeen een heropstarten van deze therapie noodzakelijk maakte begin 2009.

Bij beslissing van 27 april 2009 heeft de Geneeskundige Raad voor de Invaliditeit van het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering echter een einde gesteld aan deze erkenning vanaf 4 mei 2009.

2.

Bij verzoekschrift van 11 juni 2009 heeft de heer F deze beslissing betwist voor de arbeidsrechtbank te Brussel.

Bij vonnis van 30 juni 2010 heeft de arbeidsrechtbank een deskundige aangesteld. De door de arbeidsrechtbank aangesteld deskundige besloot dat de heer B op datum van de bestreden beslissing van 4 mei 2009 niet als arbeidsongeschikt in de zin van de ziekteverzekeringswet kon erkend worden. De deskundige erkende wel een tijdelijke arbeidsongeschiktheid van 9 september 2010 tot 6 oktober 2010, als gevolg van een heelkundige ingreep die de heer B op 9 september 2010 onderging. Vanaf 6 oktober 2010 was de heer B volgens de deskundige echter opnieuw arbeidsgeschikt.

Bij dagvaarding van 13 april 2012 heeft de heer B het Nationaal Verbond van Socialistische Mutualiteiten een gedwongen tussenkomst gedagvaard. Deze procedure steunde hierop dat, vermits de deskundige geen arbeidsongeschiktheid erkende op 4 mei 2009, maar wel opnieuw (voor een beperkte periode) vanaf die datum hij zich terug in een

periode van primaire arbeidsongeschiktheid bevond, en de toestand van primaire arbeidsongeschiktheid enkel door de adviserend geneesheer van de mutualiteit kon toegekend worden.

Bij vonnis van 25 mei 2012 heeft de arbeidsrechtbank te Brussel de vordering zoals ze gericht was tegen het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering als ongegrond afgewezen. De vordering ten aanzien van het Nationaal Verbond van Socialistische Mutualiteiten werd toegewezen voor de periode van 9 september 2010 tot 6 oktober 2010

3.

De heer B heeft hoger beroep ingesteld tegen het vonnis van de arbeidsrechtbank.

Bij tussenarrest van 27 juni 2013 heeft het hof een nieuw deskundig onderzoek bevolen.

BEOORDELING.

1.

De door het hof aangestelde deskundige, dokter Kennis, specialist inwendige ziekten, heeft op 10 december 2014 zijn deskundig verslag neergelegd. Hij bevestigt de conclusies van de deskundige, die aangesteld werd door de arbeidsrechtbank.

De heer E r betwist opnieuw dit deskundig verslag. Hij verwijst essentieel naar het feit dat zijn toestand "nog niet opgelost is", zoals blijkt uit verschillende recente medische verslagen waarnaar hij verwijst en naar het feit dat hij nog zware "pijnstillers" moet nemen om "de dag door te komen". Hij verwijst ook naar een verslag 17 december 2010 waarin ernstige longproblemen werden vastgesteld. Op 24 maart 2015 en op 1 april 2015 werden door de heer B nog bijkomende stukken neergelegd, die volgens hem een nieuw licht werpen op de zaak. Er zou vastgesteld zijn dat, bij één van de ingrepen in het Erasmusziekenhuis, een textiloom zou achtergebleven zijn, dat de oorzaak zou zijn van de aanhoudende ontstekingen waarvan hij het slachtoffer is.

De heer B vraagt de erkenning van zijn arbeidsongeschiktheid tot op dit ogenblik.

Het Rijksinstituut voor Ziekte en Invaliditeitsverzekering vraagt de bevestiging van het deskundig verslag. In zijn conclusies, en in zijn repliekconclusies op het advies van het openbaar ministerie, wijst het Rijksinstituut voor Ziekte en Invaliditeitsverzekering erop dat de nieuwe voorgelegde medische verslagen enkel gewag maken van een recente onmogelijkheid om te werken, en zich dus geenszins uitspreken over de toestand van de heer B op het ogenblik van de bestreden beslissing. Het Rijksinstituut verwijst naar de toepassing van artikel 90 en 93 van de gecoördineerde wetten van 14 juli 1994 op de verplichte verzekering geneeskundige verzorging en uitkeringen. De gerechtigde bevindt zich na een onderbreking van drie maanden of langer van een tijdvak van invaliditeit, opnieuw in

een staat van primaire arbeidsongeschiktheid, waaromtrent enkel de adviserend geneesheer van de mutualiteit een uitspraak kan doen.

2.

In zijn tussenarrest van 27 juni 2013 heeft het hof, zich gesteund op volgende elementen om een nieuwe deskundig onderzoek te bevelen:

- (1) het cardiologisch onderzoek dat door de eerste deskundige werd bevolen, was niet volledig en kon dus geen uitsluitel geven over een eventueel hartlijden.
- (2) Uit de voorgelegde follow-up van de geneesheer specialist inwendige geneeskunde, die de heer B opvolgde, Dr. R, bleek dat de conclusie van deze geneesheer op 12 oktober 2010, dat er geen elementen meer waren die wezen op een peri-aortis en de indicatie voor een behandeling met corticoïden (Medrol) minder en minder duidelijk werd, te optimistisch was vermits uit latere verslagen bleek dat er opnieuw ontstekingsverschijnselen waren en dat de behandeling met Medrol verder noodzakelijk bleek.
- (3) Uit een verslag van dokter M reumatoloog van 17 december 2010, bleek dat er sprake was van een hyperreactiviteit, die mogelijk in verband kon gebracht worden met de ondergane chirurgische ingrepen en die misschien nog gemaskeerd werden door de dagelijkse inname van corticoïden.
- (4) De heer B werd in het kader van een privé verzekering 100% arbeidsongeschikt verklaard.

3.

De aangestelde deskundige, die belast werd met een nieuwe volledige opdracht, komt, zoals de eerste deskundige, tot de conclusie dat de heer B op de datum van de bestreden beslissing en tot de datum van de neerlegging van het deskundig verslag, niet arbeidsongeschikt was in de zin van artikel 100 van de gecoördineerde wetten van 14 juli 1994. De deskundige betwist niet dat er na de datum van de bestreden beslissing nog blijvende klachten waren van de heer B, die ook een verdere behandeling vereisten (verdere therapie met corticoïden), maar is van oordeel dat deze klachten en deze behandeling geen arbeidsongeschiktheid met zich meebrachten.

4.

De deskundige heeft zijn opdracht grondig uitgevoerd. Hij geeft een volledig overzicht van de door de heer B gevolgde behandelingen en van zijn klachten. Hij heeft ook uitgebreid geantwoord op de opmerkingen die geformuleerd werden bij de neerlegging van de preliminaria van zijn deskundig verslag.

De deskundige is ook in het bijzonder ingegaan op de verschillende elementen die het hof in zijn tussenarrest ertoe gebracht hadden om een nieuw deskundig onderzoek te bevelen.

(1) Voor wat betreft het onvolledig hartonderzoek stelt de deskundige in essentie dat de discussie daarrond geen enkel impact heeft op het resultaat van het deskundig onderzoek, aangezien vermits uit geen enkel element blijkt dat er ooit sprake geweest is van een eigenlijk hartlijden.

(2) Voor wat betreft de problematiek van opstoot van de peri-aortitis, met de noodzaak de behandeling met corticosteroïden verder te zetten, stelt de deskundige dat in de verschillende verslagen van dr. R. ..., ondanks het feit dat opnieuw ontstekingsverschijnselen werden vastgesteld, de toestand van de heer Ben Kouider als bevredigend wordt beschreven. De ontstekingsverschijnselen worden door de behandeling onder controle gehouden, en er is alleen sprake van terugkomende vermoeidheidsklachten bij het volledig stoppen van de behandeling met corticoïden.

(3) Er zijn geen voldoende elementen om te besluiten tot een bronchiaal lijden. Na het verslag van Dr. M. ... an 17 december 2010 is daarvoor ook geen enkele opvolging geweest.

(4) De erkenning in de privé verzekering van de heer B ... werd sinds 2011 stopgezet.¹

5.

Terecht wordt door het Rijksinstituut voor Ziekte en Invaliditeitsverzekering in zijn repliekconclusies verwezen naar de artikelen 90 en 93 van de gecoördineerde wetten van 14 juli 1994 houdende verplichte verzekering geneeskundige verzorging en invaliditeit.

Het Hof van Cassatie heeft herhaaldelijk geoordeeld dat de Geneeskundige Raad voor Invaliditeit van het Rijksinstituut voor Ziekte en Invaliditeitsverzekering niet bevoegd is om de arbeidsongeschiktheid vast te stellen gedurende een periode dat de verzekerde geen aanspraak kan maken op invaliditeitsuitkeringen, omdat zijn staat van invaliditeit gedurende meer dan drie maanden onderbroken is. Wanneer de rechtbank of het hof vaststellen dat op datum van de bestreden beslissing er geen arbeidsongeschiktheid was, maar deze zich wel voordeed in een latere fase, en meer bepaald meer dan drie maanden na de beslissing tot stopzetting van de erkenning van de staat van invaliditeit, dan kunnen zij verder geen uitspraak te doen over de arbeidsongeschiktheid (Cass. 6 mei 1991, T.S.R. 1985, 1210; Cass. 4 juni 1993, Soc. Kron.1993,406; Cass. 17 november 2008, www.cass.be).

6.

De deskundige is in zijn verslag zeer duidelijk om te oordelen dat er geen arbeidsongeschiktheid was van meer dan 66% op datum van de bestreden beslissing, en ook

¹ Het hof heeft de heer B ... uitgenodigd dit element, dat door de deskundige blijkbaar op een niet tegensprekelijk wijze werd vastgesteld, te verifiëren. De zaak werd ten dien einde in voortzetting gesteld. De heer B ... heeft geen enkel element aangevoerd om de vaststelling van de deskundige terzake te betwisten, zodanig dat als vaststaand mag beschouwd worden dat er inderdaad geen erkenning meer is in de privé verzekering.

niet op het ogenblik dat hij zijn onderzoek uitvoerde. Het hof heeft de verschillende verslagen van de behandelend geneesheer inwendige geneeskunde, Dr. R. , van januari 2009 tot 2015, nogmaals grondig nagelezen. Uit de lezing van deze verslagen blijkt dat zeker tot 5 juni 2012, ondanks de ingestelde behandeling, dr. R. ; nooit enig gewag maakt van een staat van arbeidsongeschiktheid. Op 9 maart 2010 spreekt hij van een helemaal bevredigende evolutie, en ook op 5 juni 2012 spreekt hij nog steeds over een bevredigende toestand, met een goed bewaarde algemene gezondheid.

Het is pas voor de eerste maal in zijn verslag van 8 juli 2014 dat deze geneesheer stelt dat een werkhervatting op dat ogenblik niet mogelijk is.

De chronologische lezing van de verschillende verslagen van Dr. R. bevestigt de conclusie van de deskundige, dat er tot 2012 nooit geen sprake geweest is van een arbeidsongeschiktheid. Uit de lezing van deze verslagen blijkt verder dat vanaf 2013 de toestand van de heer B verslechterde omdat er, ingevolge het langdurig gebruik van corticoïden, een bijnierinsufficiëntie ontstaan was, die aan de oorsprong lag van de vermoeidheidsklachten van de heer Ben K.

7.

Het is juist, zoals de heer E stelt, dat in diverse verslagen, essentieel vanaf begin 2015 (dat is na de neerlegging van het deskundig verslag), er sprake is van een verergering van zijn toestand en van een onmogelijkheid om iedere arbeid te hernemen. Maar het is eveneens juist, zoals gesteld door het Rijksinstituut voor Ziekte en Invaliditeitsverzekering, dat in geen van deze verslagen uitspraak wordt gedaan over de toestand zoals die zich voordeed in 2009, en ook niet over de toestand zoals die zich voordeed tot op het ogenblik van het deskundig onderzoek.

8.

Het hof kan op basis van de nieuwe voorgelegde documenten dan ook in rechte niet tot een erkenning van een arbeidsongeschiktheid overgaan, die zich zou situeren meer dan 5 jaar na de bestreden beslissing om een einde te stellen aan de erkenning van de arbeidsongeschiktheid. De heer Ben Kouider dient, indien hij dit nog niet gedaan heeft², een nieuwe vraag tot erkenning van zijn arbeidsongeschiktheid in te dienen bij de adviserend geneesheer van zijn mutualiteit.

Het hoger beroep is dan ook ongegrond.

² In het verslag van prof. Astarci van 18 februari wordt aangekondigd dat hij een gemotiveerde aanvraag tot erkenning van de arbeidsongeschiktheid zal indienen bij de adviserend geneesheer van de mutualiteit.

**OM DEZE REDENEN
HET ARBEIDSHOF**

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken, in het bijzonder op het artikel 24,

Rechtsprekend op tegenspraak,

Gelet op het schriftelijk advies van mevrouw Nathalie Van den Brande, substituut-generaal, waarop repliek van het Rijksinstituut voor Ziekte en Invaliditeitsverzekering.

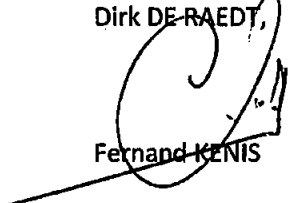
Verklaart het hoger beroep ongegrond en bevestigt het bestreden vonnis.

Veroordeelt, in overeenstemming met art. 1017, al. 2 van het Gerechtelijk Wetboek, het Rijksinstituut voor Ziekte en Invaliditeitsverzekering tot de kosten van het hoger beroep, tot op heden begroot in hoofde van de heer B op 160,36 € rechtsplegingsvergoeding en tot de kosten van het deskundig onderzoek, begroot op € 490,59.

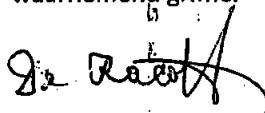
Aldus gewezen en ondertekend door de zevende kamer van het Arbeidshof te Brussel,
samengesteld uit:

Fernand KENIS,
Simone ALAERTS,
Jean-Paul BUEKENHOUT,
bedlende,
bijgestaan door:
Dirk DE RAEDT,

Fernand KENIS

raadsheer,
raadsheer in sociale zaken, werkgever,
raadsheer in sociale zaken, werknemer-

waarnemend griffier – hoofd van dienst.

Dirk DE RAEDT

Simone ALAERTS

Jean-Paul BUEKENHOUT

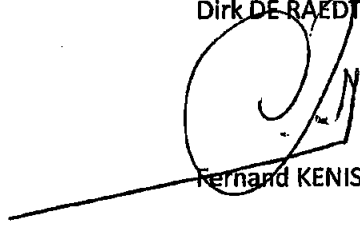
Mevrouw Simone ALAERTS, raadsheer in sociale zaken, werkgever, die aan de debatten en het beraad heeft deelgenomen, verkeert in de onmogelijkheid om het arrest te ondertekenen.

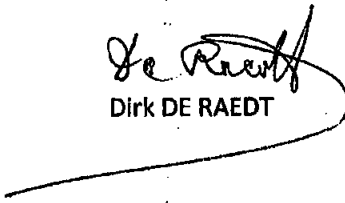
Overeenkomstig art. 785 Ger. W. wordt het arrest ondertekend door Fernand KENIS, raadsheer, voorzitter van deze kamer en de heer Jean-Paul BUEKENHOUT, raadsheer in sociale zaken, werknemer-bediende.

Dirk DE RAEDT, waarnemend griffier – hoofd van dienst.

en uitgesproken op de openbare terechtzitting van donderdag 19 november 2015 door:

Fernand KENIS, raadsheer,
bijgestaan door
Dirk DE RAEDT, waarnemend griffier – hoofd van dienst.

Fernand KENIS

Dirk DE RAEDT

